

Reaali Poiss

NUMBER 1 (67) JAANUAR-VEEBRUAR 2007

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

Meie kallis matemaatikaõpetaja

President Toomas Hendrik Ilves annab teenekale ja hinnatud matemaatikaõpetaja Aita Ottsonile Valgetähe V klassi ordeni. 2007. aastal täitub 35 aastat töötamist õpetajana, sellest 25 aastat Tallinna Reaalkoolis.

Reaali Poiss otsustas oma lemmikult mõned küsimused küsida.

Kus õpetasite need esimesed 10 aastat?

Kõigepealt Abja Gümnaasiumis 3 aastat, siis Pirital 4 aastat. Lisaks veel 20. Keskkoolis (praegune Tallinna Ühisgümnaasium), seejärel tulid 82. aastal siia, 2. Keskkooli.

Mis on Tallinna Reaalkooli matemaatikaõpetaja ametis nii head, et Te siin nii kaua püsinud olete?

Algul mõtlesin, et ma olengi selline ebapüsiv, sest ma ju vahetasin töö-

kohti. Ju ma siis siin tundsin, et jäämine on mõeldav. Kui kauaks jääd, siis tekib see „meie” tunne. Kauaks jäämisega kaasnevad ka omad ohud. (Juttu jätkus veel kauemaks, aga las jääda midagi ka saladuseks <- toim.)

Millise valemi järgi Te nii närvesöövat ja rasket tööd juba 35 aastat teha olete suutnud?

Ma ei ole kunagi tahtnudki muud tööd teha.

Mis on olnud ilusaim kingitus, mis Te oma õpilastelt saanud olete?

Postkaart väga hea tekstiga. 3 asja, millela Te elada ei saa?

Oi, see küsimus paneb küll mõtlema. Öhk,... midagi head hingele... ja vaimule.

Teie suurim soov?

Jätkuks mõistust olla õigel ajal õiges kohas.

Täna lehes:

“Jah” Coca-Colale!

Poliitlisest ajupesust...

lk. 2

Tartlastele külla!

lk. 3

UUS RUBRIIK! Vaata kindlasti!

lk. 4

Piltmeenutusi väitluselt

lk. 5

Väikesed

kirjutavad/joonistavad sõprusesest

lk. 6

Sport! Sport! Sport!

lk. 7

Meie kallis Jaak

lk. 8

Möödunud sõbrapäevale ja nüüdseks juba ka möödunud vastlapäevale tagasi mõeldes läheb nägu naerule. Veebruarikuu on rõõmsate pühade aeg! Armsad olemised sõprade ja perega hubases soojas kohvikus või elutoas, kui samal ajal aga sajab akna taga valget vatti – imeline talv! Ja ometi, ja ometi – kõige selle hea juures kimbutab enamikke meist väsimus ning stress ja ega siis ka haigused tulemata jää. Ei ole midagi erakordset, et tunnis istub 36 õpilase asemel vaid 26. See ei ole tingitud hoopiski mitte ainult suurest külmast või karedast pakasest, põhjuseks on kurnatus. On aeg, mil töid aina kuhjub ja kuhjub ja kuhjub. Tähtajad siin ja tähtajad seal. Vaja teha seda, teist ja kolmandat. Tugevamad peavad vastu, nõrgemad langevad. Kas teadsite, et igal aastal jätab kooli pooleli ligi 2000 noort? Ja sellest tingitult on Eesti sotsiaalsed näitajad ka ühed madalaimad Euroopas. Ei ole reaalne, et selle põhjuseks on tänapäeva noorte laiskus ja pahelisus. Pigem mädaneb meie haridus- ja sotsiaalsüsteem. Ainuüksi suurest majanduskasvust ei piisa, et Eestit võiks arenenud riikide hulka liigitada. Aga jätame tõsised poliitilised probleemid peagi valitava 11. Eesti Vabariigi Riigikogule arutamiseks ja mõtleme ilusatest asjadest.

Hoopiski on mul hea meel, et on käes aeg, mil kõigil soovijatel on võimalus lugeda Reaali Poisi uut väljaannet. Ühtlasi tahaksin vabandada, et nii mõnigi põnev artikkel, jutuke või intervjuu jäi seekord avaldamata, sest lehematerjali tuli rohkem, kui me oleksime osanud oodata-tekkinud ruumipuudus. Kindlasti aga ilmuvad need juba järgmises Reaali Poisis.

Olgugi, et suveni on jäänud veel üle kolme kuu, tuleb lihtsalt selg sirgu ajada ning pea püsti uhkelt edasi rühkida.

Peatoimetaja

Tulevastele valimistele mõeldes

Uku Talmar
11c klass

Seekordsed valimised on minu jaoks erilised, sest esimest korda on ka mul võimalus oma hääle anda. Tekibki küsimus: „Aga kelle poolt siis hääletada?” Erakonnad ise üritavad seda valikut meie jaoks reklaamiga võimalikult lihtsaks ja selgeks teha. „Teeme ära, kui valite Keskerakonna”, „JOKK jätta!”, „Rikas riik, parem palk!”, „Viime Eesti viie jõukaima Euroopa riigi hulka!”, „Parem Eesti kõigile!”, „Võrdsete võimaluste eest!”, „Vaheta valitsust, mitte kodumaad!”, „Terve pere – Terve mõistus – Terve Eesti.” Kuna aga sellises reklaamis on suhteliselt vähe sisu ning tegemist on ikkagi vanade heade valimislubadustega või lihtlabase demagoogiaga, siis ei aita selline reklaam tegelikult otsustamisele kaasa, vaid tekitab lihtsalt ahastust. Kui palju leidub inimesi, kes enne valimisi viitsiksid kõigi erakondade valimisplattvormid läbi lugeda ja nende põhjal enda põhimõtetele sobivaima programmi valida? Mitte just eriti palju. Nii et järelkult langetatakse valik põhiliselt valimiseelsest reklaamist kuuldu ja nähtu põhjal. Ja seda teavad meie erakonnad väga hästi. Seepärast võibki näha Edgar Savisaare telereklaami, kus 7 korda korratakse sama lindistust fraasist: „Teeme ära, kui valite Keskerakonna” ning vahepeal tutvustatakse Keskerakonna seitset valimislubadust (just nimelt VALIMISlubadust). Puhas ajupesu. Ja erakonnad teavad väga hästi ka erinevatele inimgruppidele mõjuvaid võtteid. Selle näiteks võiks tuua jällegi vana hea Edgari, kelle põsel ilutseb Eesti lipp, kuid seda vaid asulates, kus elanikud on põhiliselt eestlased. Narvas te Eesti lippu Edgari põsel ei leia. Ning hoopiski huvitavaks näiteks on järjekordne Keskerakonna üllitis

„Rikas riik, parem palk!”, mis pole enam isegi mitte enam lubadus, vaid lausa tühipaljas fakti konstateerimine. Mille peale tekkis ühel mu sõbral idee enda erakond rajada, mille lööklauseks oleks „Suurem riik, rohkem maju!” Võiks ju läheneda murele majanduskasvu jätku kohta mõttega „Rohkem raha, õitsvam majandus!” Sellistel hetkedel olen ma õnnelik, et vähemalt on otsustatud keelata välireklaamid aktiivse valimisagitatsiooni ajal, mis tähendab, et peale viimast kandidaatide registreerimise päeva ei tohiks väljas näha enam ühtegi poliitilise sisuga plakati. Seega saab nüüd juba rahulikult mööda linna kõndida, ilma et Edgar, Andrus või keegi muu tore nägu iga nurga peal kavalalt vastu ei naerataks. Kuid ometigi jõudsid suuremad erakonnad selle paari kuuga juba mitu miljonit krooni kulutada. (Ja erakond, keda ma võime tänada selle eest, et mõni kuu tagasi Tallinn päris roheline oli, ei avalda oma reklaamikuluseid üldsegi enne valimiste lõppu.) Oleme lihtsalt jõudnud olukorda, kus valimiskampaaniad algavad pool aastat enne valimisi hiigelsuurte plakatitega ja jätkuvad hiljem televisioonis, raadios ja internetis. Ning mitte inult. Esineb ka kojuhelistamist, tänavatel voldikute ja erakondade ajalehtede jagamist ning valijatega kohtumist. (Kõlab nagu mingisuguse haiguse sümptomite kirjeldus, kas pole) Kahjuks tundub, et majanduse üks alustaladid: „Kus on nõudlust, seal on ka pakkumine,” kehtib ka valimiseelse reklaami puhul. Kuid ega see ei tohiks veel valijat heidutada. Mitte kõik ei pea ajupesu ohvrid olema. Kõikide nende voldikute, plakatite ja telereklaamide taga peituvad siiski reaalsed erakonnad, kellel kõigil on oma valimisplattvormid, mis erinevalt valimisreklaamidest, on sisuliselt ja räägivad erakondade põhimõtetest ning tegelikest plaanidest, mitte vaid lubadustest. Nii et hakake aga lugema ning kui teil 4. märtsiks vanust vähemalt 18 eluaastat on, siis kasutage ikka oma privileegi kodanikuna ja minge kindlasti valima. Ning tehke oma otsus ikka teie arvates parima platvormiga erakonna poolt, mitte selle poolt, kes poole aasta jooksul kõige ahvatlevamaid lubadusi suutis välja mõelda.

“Jah” Coca-Colale!

Raul Kippar
10c klass

Ühel päeval tundsin, et mul on janu. Lähimast kioskest ostsin siis ühe Coke'i ning selle peale ütles mu tuttav: „Kas sa tead ka, mis hammas- test varsti alles on, kui sa seda jood?” Ma vastasin: „Ei tea, kas sina tead?” Seda loomulikult kerge sarkastilise alatooniga, sest ma teadsin, mis kohe vastuseks tuleb. Ja see, mida ta vastas, oli totaalne jama. Loomulikult hakkas ta jahuma Coca-Cola fosforhappe

sisaldusest ja muust taolisest. Kuid mida paljud inimesed ei tea, eriti need, kes Coke'i selle „kahjulikkuse” tõttu ei

joo, on, et mahlades ning igasugu Aura Active'ites on happelisus mitu korda suurem kui Coke's. Nii et, mis teie hammastest järgi jäävad, inimesed, kes joo- vad ainult mahlasid? Kogu loo moraal - jooge ja söö- ge seda, mis teile meeldib, mitte seda, mis teie arvates teile hea on!

Reaali Poiss
soovib õnne!

9.veebr
10.veebr
26.veebr

Liisi Tegelman
Thea Turulinn
Madis Olspert

“Kõik aias” ehk kuidas me Reali vaimu Tartu Ülikooli vaimule külla viisime.

Ella-Anu Puusepp
10c klass

Kelle jaoks väike Tallinn-Tartu-Tallinn road trip (ei kommenteeri), kellele aasta kultuurisündmus (soovin edu), kellele võimalus neljapäeva hommikul tunnike

rahus magada (5 tundi bussis; 3 tundi teatris) – Reali noorimat traditsiooni võib tõlgendada vastavalt oma maitsele. Niisiis seati juba 8. korda sihtpunktiks mõni eksootilisem teater ...ja käidigi ära.

Teekond algas kolmapäeval, 7. veebruaril. Samal ajal kui ülejäänud koolimaja (ehk põhikool ja 10 b) kuuendas tunnis targa maks sai, kihutasime nelja bussiga Tartu poole. Taisto

reiside bussidki väärivad mainimist - kõige iseloomustavam sõna nende kohta oleks ilmselt kahedimensioonilised: esimesel korral reisijad võisid end tunda kui eskimod iglus, teine korral oli selle võrra aga soojem ja lämbem. Samuti jagati kõigile mingisugused võtme- ja kaelapael jubinad, mida ma vähemalt avalikult kellegi kaelas märganud veel pole.

Tartusse jõudes, ei viidud meid esmakorras muidugi teatrisse, vaid muuseumidesse. Igale lennule oma vastav teema: kümnendad antiigimuuseumisse, pooled üheteistkümnendad Tartu Ülikooli Vanasse-Anatoomikumini, ülejäänud neist Tartu Ülikooli peahoone uudistama, kaheteistkümnendad Eesti Rahvastiku Muuseumisse. Kümnendike vaieldamatuks lemmikuks oli Tartu Ülikooli antiigimuuseumis lebav päris-muumia.

Samuti näidati meile ülikooli kartsakambrit, mille ajalooline väärtus ilmselt just restaureerimise läbi on kaheldavaks saanud – vaevalt, et arestis tudengid seintele ilukirjas saksakeelseid mõtteteri maaliksid, pigem pikantsemaid väljendeid.

Seejärel lasti reaalikad Tartu peale laiali – igaüks võis oma aega oma soovide kohaselt sisustada. Ja kui jõudis aeg teatriseminekuks, jõudsid kõik reaalikad ilusti Vanemuise teatrisse.

Seekord vaadati Edward Albee näidendit “Kõik aias”, mis jutustab loo ühest Ameerika äärelinnas elavast perekonnast ja peenest elustiilist, mille säilitamine on sedavõrd tähtis, et reeta oma väärtushinnangud. Muretult ja muhedalt alanud näidend jõuab lõpus traagilise pöördeni, mis nii mõnelegi ootamatult tuli.

Etenduse juures tuleks kind-

lasti ära märkida kaunis lavakujundus, veenvad näitlejatööd peaosatäitjalt (= Hannes Kaljujärvi (Richard), Maarja Jakobson (Jenny) ja Külliki Saldre (Ms Tooth); lavakujundus: Kristiina Münd) ja kaasaelav publik. Seda viimast tõestagu kas või see, et loomuliku kadu arvestades esines paradoks ühe üheksandiku ja (vähemalt) ühe endise reaalika kohaleilumumises.

Ka üldjoontes paistis etendus kõigile meeldivat – kultuuriallergia sümptomid mu koolikaaslastel ei esinenud.

Tagasisõitu iseloomustaks ehk kõige paremini uni ja neil, kel seda polnud – “Öllepruulija”, mis olenemata, millises bussis paiknemisest, lauluks tuli.

Loodan, et nüüdseks on ka viimased hinged (ma mõtlen Sind, Reali Vaim) Taaralinnast naasnud, et pöörduda tagasi “oma liistude” juurde.

Härira president

Laura Limperk
10c klass

Ta ei ole mõni tavaline reaalkas, kes sulle kooli peal vastu jalutab. Tema kanda on Reaalkooli üks väarikamaid ameteid. Nimelt on 11.C klassi õpilane Uku Talmar REKi president. Lisaks sellele on ta kindlasti veel palju muudki.

Ühel toredal ja lumisel reedel, pärast tunde, esitasin talle paar küsimust. Sellest kohe järgnevalt.

Fakt faktis ehk nimesed, millele Uku veel reageerib: Uks (hmm... lükand või raud? – toim.) ja Ux.

Kui teil peaks tekkima tuju talle palju õnne sünnipäevaks soovida, siis sel aastal olete te lootusetult hiljaks jäänud, sest see tähtis päev oli 24. jaanuaril. Aga järgmisel aastal uuesti.

Uku on puhast tõugu reaalkas – ei ole ükski teine kooli tema tarkusest osa saanud.

Kus näed ennast kümne aasta pärast? (Vist mitte kodutu- varjupaigas...)

(mõtleb päris pikalt) Mitu võimalust on. Ühel juhul olen diplomaadina välismaal, teisel oleksin väikese

poe pidaja Hispaanias, või kuskil, kus soe on. Või kirjutaksin Eestis eneseabi raamatuid a la „Seitse sammu varandusen!”.

Hetkel veel unistad...

täiesti hetkel, et saaks koju magama ja duši alla, tegelikult duši alla enne, siuke rõve nädal oli. Aga üldiselt, et kõik laabuks ja just kümne aasta pärast ei peaks midagi kahetsema.

Millisel juhul jätkaks Reaalkooli maha?

Kui saaks vahetusõpilasena aasta näiteks Prantsusmaal veeta. Või kui pakutaks Jaapanis või Uus-Meremaal midagi lahedat.

Mida arvad reaalinest? (Ehk, kas keemia on kooli kõige lihtsam aine... pärast vene keelt – A. Kangro – toim.)

Reaalained olenevad loomulikust eeldusest... minu jaoks oleks nad järjekorras matemaatika- füüsika- keemia.

Kuidas õpetajatele poed?

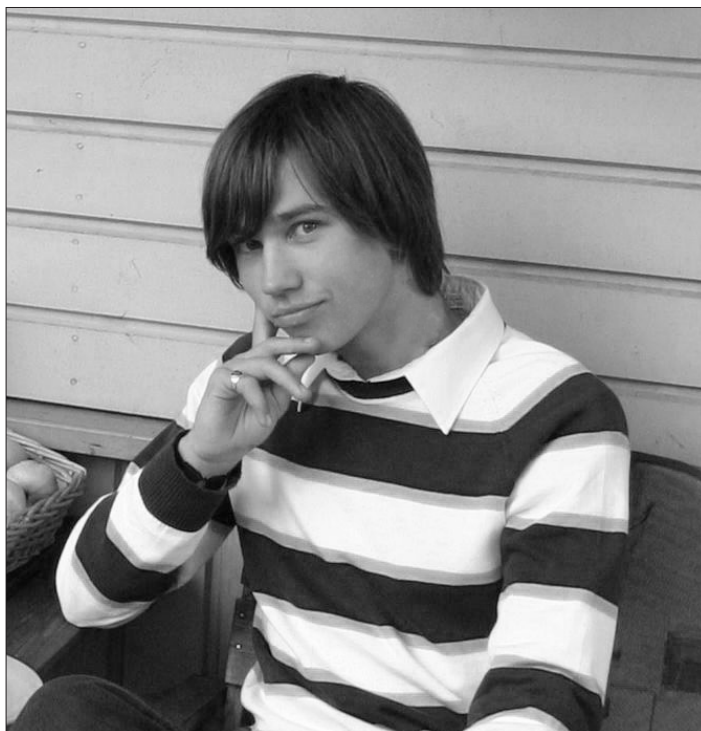
Hästi paha küsimus, sest see eeldab, et poengi. Aga „tere” ja „head aega” on piisav. Samuti üritan tunnis mitte magada ja arusaaja-nägu teha. Kui on sellised arutlusteed, siis meeldib kaasa ka rääkida.

Milliga vanematele peavalu valmistad?

RAHA... olen rõvedalt kallid laps. (Tere tulemast tänapäeval! – toim.)

Aga kuhu kaob raha?

Reisidele, linnas söömisele kulub ka palju... igasugused pitsad ja 35-kroonised kohvid jne.

Triibud on Uku lemmikud.

Olgu, äkki siis reaalkale paar füüsikateemalist küsimust ka. Mis juhtub juustu aukudega, kui juust on ära söödud?

Juustu aukudega? Nad on sul kõhus alles.

Aga kui tihti kuuled pilvise ilmaga planeetide laulu?

Selge ilmaga kuuleb tegelikult paremini, kui pilvise ilmaga. Siis on selline katkendlik, sest pilved häirivad. Aga tegelikult planeetid räägivad minuga... inglise keeles, aga ükskord oli mingi ebaselge keel, vist esperanto. (Nii noor ja juba hullumaja kandidaat?? Ärge piinake vaest geeniust! – toim.)

Mis on su elu moto?

Võib-olla teatakse minu kohta seda, et „ei viitsi” pole piisav põhjus midagi mitte teha. Ja muidugi tasub iga päev elamisvääreks teha.

Lõpetuseks mõni soovitus kaasreaalikele ehk kuidas olla teigus?

Kui on tahet midagi teha, tee! Ära lase pessimismil võitu saada!

Kas elus oled optimist või pessimist?

Eks püüan ikka optimist olla.

Tean, et oled tegev ka Tegusates Eesti Noortes (TEN), kuidas sinna sattusid?

Oli 2005. aasta kevad, kui üks tore sõbranna kutsus sessile. Sealt ta alguse saigi. Pärast seda olen üritanud teha nii, et ükski sess vahele ei jääks. (Huvitav, Raplas ja Talipäevadel mina sind küll ei näinud...? – toim.)

Mis lugu selle väitlemisega on?

10. klassi alguses lihtsalt algas, siis oli selline peaaegu aastane paus, kus eriti nagu ei tegeleud ja nüüd siis uuesti.

Kuidas spordiga lood on? Reaal on ju ka spordi poolest tuntud.

Pool aastat tagasi oli viis aastat tennise mängimise kogemust. Nüüd on olnud paus. hmmm... eht-eestlaslikult tugitoolisportlane siis? Ja tugitoolisportdiga ei tegele.

Raha kulub Uku 35-kroonistele kohvidele.

Kohtuskäik

Arthur Sanglepp
12a klass

Oli lumine. Lund oli igal pool, kõik katuseräästad ja tänavääred olid lund täis. Mu peas oli lund ja lund oli mu sõrmetes. Võib-olla oli külm, ma ei mäleta enam täpselt. Põhjust, miks ma 12 jaanuari varahommikul oma soojast kodust tänavale astusin, mäletan ma siiski. Ma olin võitnud mingisuguse auhinnalise koha RIIGIKOHTU 87. AASTAPÄEVALE PÜHENDATUD KAASUSKONKURSIL. Nii hirmutav kui see ka suurte karjivate tähtedega ei kõla, oli tegemist täiesti viisaka üritusega, millest mina ja mu klassivend Priit Lehiste ülima huviga osa võtsime. Mis on kaasus ja mis sellega peale tuli hakata, seletan kohe väikeses õpetlikus lõigukeses.

Madis on 11. klassis õppiv poiss. Kahjuks ei ole ta aga täiesti normaalne. Vahetundides meeldib talle vaadata kui kõrgele teiste nägudeni suudab tõusta tema jalg ja näidata oma klassikaaslastele, millise mustri on tema tald. Loomulikult ei suhtu tema klassivennad sellesse vehklemisse eriti hästi – tähendab ju iga Madisega sehkendatud minut vähemat aega eeloleva kontrolltöö materjali omandamiseks ja järgmise kurnava tunni eelseks puhkuseks. Ometi ei oska poisid tema tegudele kuidagi piiri panna, sest Madisel on Korea sõja veterani kehaehitus ja erilist hirmu (just nimelt väiksemate kooliõpilaste hulgas, kellele Madis pidevalt võmme kuklasse jagab) külvab tema enda võetud hüüdnimi – “Viha”. Õpetajad on poisid käitumisest teadlikud, kuid igasugused katsed Madist korralde kutsuda on lõppenud fraasiga “eks tõesta, et ma süüdi olen”. Poissi on plaanitud saata ka koduõppele, mida too peab oma õiguste rikkumiseks.

Ülaltoodud olukord ei ole pärit küll sellelt konkursilt, kuid on üsna sarnane kaasusele, mida mina ja Priit analüüsisime. Teisisõnu kujutab kaasus endast juhtumit või situatsiooni, kus inimestel on tekkinud mingisugune õiguslik vastuolu, mis vajab seadusekohast lahendust. Osapooled (näiteks Madis vs. klassivennad või Madis vs. õpetajad) omavad kõik põhiseaduse kohaselt teatud õigusi. Madis võiks öelda, et tal on kindla põhiseaduse paragrahvi järgi täielik õigus vabale eneseteostusele, teisisõnu õigus vehkida kooli koridoris nii palju jalgadega kui ta iganes soovib. Sellele vastan-

dub klassikaaslaste õigus haridusele ja õigus mitte langeda alandava kohtlemise ohvriks.

Neid pörkuvaid õigusi silmas pidades tulebki leida olukorrale mõistlik lahendus. Esmalt uurisime me kõiki punkte kaasuses, kus selline konflikt esines, seejärel hindasime kaasuses olukorra lahendamiseks võetud meetmeid (sünonüümsed hoiatused, koduõpe) ja viimaks pakkusime välja oma meetmeid, mis lahendaks osapoolte vahelise probleemi nii, et kõigi õigusi oleks rikutud võimalikult vähe, kuid et võetud abinõu täidaks ka oma eesmärgi.

Põimuvast informatsioonikogumist, mis me oma kaasusest välja imesime siiski veel ei piisanud. See tuli veel valada sujuvasse esseevormi, lisada hulk omi mõtteid nii õiguse kui õigluse seisukohalt ning viimaks jõuda järeldusele nii kaasuse kui põhiseaduse suhtes. Praegu räägin ma seda, nagu oleksin juba ammu enne essee valmimist mingilgi määral meie põhiõiguste osas pädev olnud. See ei ole aga tõsi. Novembriku igal neljapäeval sai kooli neljandal korrusel kokku omamoodi juurering, kus mulle ja Priidule jagas terve hulga mõtteid ja uusi teadmisi Reali vilistlane ning sel aastal Õigusinstituudi lõpetav Paul Keres. 1. detsembril saatsime me suure vaevaga valminud tööd ära. Meie vaev ei jäänud tasumata.

Riigikohtu sünnipäev, kuhu meid oli kutsutud, kujutas endast väga viisakat üritust, koos ekskursioonide, vestluste, pidusöögi, kontserdi, austasustamise ja väikese kohviga. Riigikohtu hoone on üsna ruumikas, ka kontorid olid hästi varustatud, hästi valgustatud ja mis muidugi kõige tähtsam – täis võimekaid intelligentseid inimesi. Eredalt jäid meelde vaimukad kriminaalkolleegiumi nõunikud.

Päeva oluliseimaks hetkeks oli muidugi sünnipäevakontsert koos austasustamisega. Kontsert oli südamluk, hulgaga kõnedega, mis torkasid silma oma ladususe, ilmekuse ja veatu retoorika poolest – nii nagu õiguse alal töötavatele inimestele kohane.

Kui algas auhindade kättejagamine, tekkisid minus kahtlused kutsutute arvu osas. Neliteist. Kõikide klasside kolme parima kutsumisel oleks meid pidanud olema maksimaalselt kaksteist. Müsteerium leidis lahenduse, kui ots jõudis vanima klassi teise kohani. Teist kohta anti välja kaks. Seda jagasime mina ja Priit. Veel mõnda aega murdsime me pead selle üle, mis võis säärase otsuse põhjustada. Tegelikult on see ju ilmselge. Meie kaasused olid niivõrd filigraansed, et žüriil tekkis kahtlusi nende autentsuses, lisaks sellele olime me teinud

“Õppetöö ajast ei tohi õppetöö väliseks tegevuseks kulutada üle 2 päeva”

30. jaanuaril toimus õpetajate-õpilaste väitlus teemal “Õppetöö ajast ei tohi õppetöö väliseks tegevuseks kulutada üle 2 päeva”. Õpilasi esindasid Uku Talmar, Pääsu Leesment ja Joonas Kosk, õpetajate poolt olid väljas Gunnar Polma, Ene Saar ja Lee Mets.

G. Polma:
“Kas õpilase konkurentsivõime on oluline?”

U. Talmar: “Kas pole nii, et mida rohkem saab õpilane soojal maal käia (sõpradega!), seda vähem stressi tekib?”

L. Mets: “Aga siis sõidke Egiptusesse ja olge seal aasta läbi!”

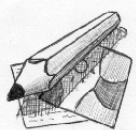
J. Kosk: Õpetajate puhul palk kompenseerib stressi.”

Seekordses sõnavõitluses jäid peale õpetajad...

oma tööd ka sama kaasuse põhjal. Väikese pettumuse lohutuseks pisteti meile pihku Raski allkirjaga diplomid, ilus pastakas kirjaga “Ius est ars boni et aequi” ning veel mõned vidinad.

Talinnasse tagasi saabudes tervitas meid Tartu maantee läbimurre ja läbi tuuleklaasi hoovav tunne, nagu oleksime tõeliselt suures linnas. Või olime need hoopis meie.

Tahaksime tänada siiralt oma juhendajat Paul Kerest meeldejäeva väljasõidu eest, kodanikuõpetuse õpetajat Tiia Luuki toetusõnade ja koosseokkumide eest ning soovitame kõigil meist noorematel õigus huvilistel, kes ehk raatsisid selle reani välja

Minu sõber

Kord läksime sõbraga (kes elab maal ja kellel on lehmad) tema maja taha (suvel). Korraga märkasid mingeid rauakamakaid ja väntasid. Tema vend (kes on suur leiutiste huviline) oli teinud sellest kõigest lõbustuspargi.

Seal olid „karussellid“ ja „batuudid“. Üks karussell oli tehtud mingist kausi moodi rauakamakast (see oli mõeldud istmeks) ja vändast (mille abil karussell ringi käis). Batuut oli tehtud plekkplaadist.

Greetel Joanna Võrk 3a klass

Sõber

Sõbraga koos me teeme trikke ja mõtleme välja kõikisugu nippe. Sõpra ma usaldan, sõbraga mängin, sõbra võin võtta oma süngi.

Carmel Kuusk 1b klass

Liisa Sakermann ja Katarina Kala 2b klass

Jürgen Pikk 2b klass

Luuletus sõbrast

Minu sõber on tore ja ta pole üldsegi kole. Minu sõbral on rohelised silmad. Ja kui ta naeratab, siis tulevad ilusad ilmad.

Minu sõber pole paha, tema unistuseks on saada palju raha. Kui saab sõber tunnis kahe, hoiab ta pea püsti ja on ikkagi lahe.

Mark Emmerich 3b klass

Sõbrad

Sõprus on tähtis asi. Sõprus on see, kui sul on palju sõpru. Sõbrad on tähtsad, sest kui sul pole sõpru, siis tunded end väga üksildasena. Kui sul on palju sõpru, siis sa saad palju rohkem mängida, kui sul on vähe sõpru, siis sa saad vähem mängida.

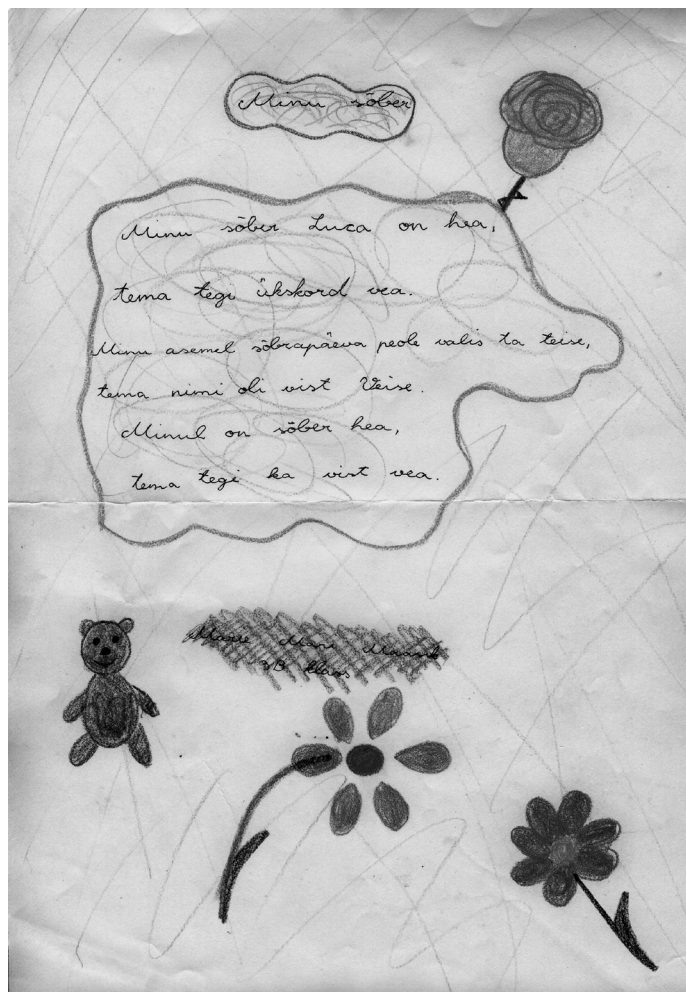
Kui sa kukud ja saad haiget, siis tavaliselt sõbrad aitavad sind. Kui sa näed, et keegi on hädas, siis pead ise teda aitama. Ise ei tohi kunagi tüli alustada.

Märt Bakler 3a klass

Miks on sõbrad olulised?

Sõbrad on olulised sellepärast, et sa saaksid nendega koos olla ja, et sa poleks üksildane. Sõpradega saad sa koos olla, kinno minna jne. Mina käisin eile oma sõbraga, kelle nimi on Markus söömas ja malet mängimas. Tavaliselt käin ma teistel külas ja nemad mul külas. Sõpru tuleb aidata, sest kui sa ei aita oma sõpru, siis nad ei pruugi su sõbrad enam olla.

Sten-Silver Sooman 3a klass.

SÕUDEERGOMEETRITE VÕISTLUSED

XIV rahvusvahelised võistlused

XIV rahvusvahelistel võistlustel sõudeergomeetril Concept 2 ALFA 2007 võitis koolide arvestuses Tallinna Realkool. Kool saab taaskord sõudeergomeetri kasutusõiguse 1 aastaks.

Võistlustel osalesid järgmistes võistlusklassides:

9 kl. tüdrukud I koht

Liis Lõhmus 9A
Andra Heinat 9A
Marge Pohlak 9B
Kadi Kuusik 8C

9 kl. poisid III koht
Marten Esko 9A

Ando Krikmann 9A
Ants-Erik Noormägi 9A
Hendrik Vaaks 9C

12 kl. neidud I koht
Sandra Kentel 12A
Pille Kose 12B
Anni Tolk 11B
Julia Rattur 10A

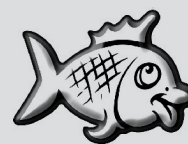
12 kl. noormehed IV koht
Nils Põldme 12C
Siim Schults 11B
Karl Kaeval 11C
Johan Rohtla 10C

Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused ujumises

Realkooli Poiste ujumiskoondis võitis Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused 10x50 meetri teateujumises

Võistkonda kuulusid:

1. Kaspar Raigla 11a
2. Ando Krikmann 9a
3. Sander Ligi 10b
4. Erik Mik 8c
5. Lauri Käi 8c
6. Jürgen Jänese 10c
7. Henri Raska 11b
8. Erko Tamm 12c
9. Johan Rohtla 10c
10. Herol Marjak 11a

Jaanuari lõpus alanud koolitantsu aeg on nagu viies aastaag talve ja kevade vahel ehk ilma koolitantsuta ei olekski võimalik kuidagi talvest kevadesse jõuda. Seega võib väita, et koolitantsu näol on tegemist paratamatu loodusjõuga, mille vastu pole mõtet võidelda. Ta tuleb igal aastal ja haarab endaga kõik, kelle peas tantsumõtted keerlevad, ja paneb need mõtete keerutajad tantsupõrandale pöörlema. Nii et kui koolitants pole veel Sind sellel aastal tabanud, siis on viimane aeg häälestada end õigele lainele, sest muidu võid tõesti midagi olulist maha magada. vaata ka : www.koolitants.ee

Reali Poiss loosib välja hot date'i!

Üks õnnelik SuDoku lahendaja saab võimaluse minna kohtingule Eva Maria Põldmäega.

Eva Marial on sinised silmad ja blondid juuksed. Vabal ajal meeldib talle kleepse koguda ja hobustega tegeleda;)

Just SINA võid olla see fortuna väljavalitu, kes saab Eva kaaslaseks sel lustlikul päeval, kui sa vaid lahendada kõrvaloleva SuDoku numbrimõistatuse, kirjutad vastavasse kohta oma nime, löikad selle välja ja tood Reali Poisi toimetusele!

Sudoku on Jaapanist pärit numbrite paigutamise mõistatus. Mäng põhineb 9x9 ruudustikul, mis omakorda on jagatud 9ks sektoriks. Mängu põhimõte on lihtne - tühjad kastid tuleb täita numbritega nii, et igas reas, tulbas ja sektoris esineksid numbrid 1-9 ainult korra.

		5				9		
1			9	5	7			8
	9							4
8		6				2		4
4			5		8			9
9		7				3		1
	6			8			7	
2			3	7	5			6
		3				1		

nimi:

Õpetajad on öelnud....

Ottson:

Sinna taha Kamtšatkale on pommi vaja, juba ammu. Jutustavas seltskonnast klassi tagumises otsas.

Kui ma Andrese nime ütlen, mõtlen ma umbes viit inimest veel. Andres on esindaja.

Keegi tahab küsida? – Klassist: Jah, Robert tahab. – Ei ole naljakas! – Robert: Palun välja?! – Ei ole naljakas. See ei ole pedagoogiline probleem, see on meditsiiniline.

Kangro:

Me ei sula, meie lähme kohe kärssavasse olekusse üle.

Kas te olete sirgete juustega neegrit näinud? – Klassist: Jaa. – Pärast juuksurit?

Keemia on ju kooli kõige lihtsam aine peale vene keelt?!

Täielik seniilsus, eksju?! Ekstreemspordiala – seep silmas, kes suudab kauem olla.

(Jutt kalkulaatorist) Kui ei ole täna, siis ajate oma selle kunstneeruga läbi.

Lang ja Murruste on lahustumatud soolad. Nad hullemad kui paekivi!

G. Polma:

Üks hingab kopsudega, teine paneb lõpustega. (jutt haist ja delfiinist)

...kui riistad sobivad... (jutt koera ja hundi ristamisest)

Konn sööb rebase ära... ja kurg sööb rebase ära... - Markus: Tegelikult seal Tsernoböli lähedal on selliseid konni küll.

Kravtšenko:

Ma loen ise, minu vene keel

on perfektne.

(kuulamisülesande lõpus) Sul ei ole midagi märgitud? Aga märgi nüüd, binggo loto!

Come on, pervaja, jamps!

Eto tšelovek praegu office's puudub.

See punane sõnaraamat – täielik jamps, ta on ainult kommunistid ja päkapikud.

M. Särg:

Kui me mõtleme Tiigrihüppe all infotehnoloogia jõudmist igapäevani. Ütlesin ju ilusti praegu?

Kõik suurte tähtedega. Eesti Riiklik Akadeemiline Meeskoor, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester... Oi! Ma olen täna nii palju tahvile kirjutanud, et ma pean vahetunnis sauna mine-ma.

T. Tamme-A.:

Kes see mulle tausta lau-lab? – Klassist: Montserrat Cabballé.

N. Karamkova:

Mu silmarõõmud, teie teadmised on vaheajal kosmosesse lennanud. Nüüd peate nagu kalamehed õnged võtma ja need sealt jälle alla tõmbama.

N. Mals

Vahel on mul tunne, et osade tundide eest peaks Haridusministeeriumile raha tagasi kandma.

118. lennu järelhüüe õp. Jaak Saukasele

Jaanuari esimestel päevadel seisime Reaalkooli fuajees "Väikese Poiisi" kuju juures silmitsi Jaaguga, kelle kaval pilk meid küünla tagant jälgis. Veel hiljuti oli küünla asemel õpetaja laud klassis 201 - laud, mille ümber algasid sõprused ja kasvavad elud. Küünal ja õpetaja laud esindavad valgust, mille paistel me õpime maailma ning iseendi kohta nii palju. Vahel valgus väreleb, mõnikord puhume naljaviluks leeki madalamaks, kuid alati on see parem pimedusest.

Jaak oli valguse meister, kelle soe leek säras ühtviisi heledalt rääkides meile radioaktiivsete kõrvitsate lagunemisest porganditeks ja kapsasteks, illustreerides jõudu end juuksepidi

üles tõstes, aga samuti koheldes meid individidena. Salakavalal ilmel kiitis ja laitis ta neid, kes selle ära teenisid, kuid alati seisis ta varmalt kõigi oma õpilaste eest. Ta oli meie sõber ja kaaslane. Alati tegi ta oma parima, et maailm oleks meile huvitav paik, et mõistaksime selle toimimise aluseks olevaid lihtsaid tõdesid. "Füüsika – see on imelihtne!" seisab Jaagu klassi uksele ning loodame, et Tema auks see sinna ka jääb. Kuid elu, elu on keeruline. Olles andnud särava panuse sadade noorte eludesse, on vähim, mida Sa väärivad, kallis õpetaja Jaak, puhkus sellest kõigest.

118. lennu nimel
Mihkel Kama

foto: Toomas Volmer

Kallid lehelugejad!

Palume avaldada oma arvamust ja tuua ankeet Reaali Poiisi toimetusele!

Pooldan, et Reaali Poiss muutuks uuest õppeaastast tasuliseks!

jah...

ei...

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 1 (67) jaanuar-veebbruar 2007

peatoimetaja
kunstnik ja küljendaja
veebileht

Matleen Makko 10c
Janika Leislau 12b
Kristen Kaasik 12b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee